

רעפ 19822-03-25 - מיכאל גורודצקי נ' עיריית חיפה

רע"פ 19822-03-25 - מיכאל גורודצקי נ' עיריית חיפהעליון

רע"פ 19822-03-25

מיכאל גורודצקי

נגד

עיריית חיפה

בבית המשפט העליון

[10.03.2025]

כבוד השופט יוסף אלרון

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה ב-עפ"א 81191-01-25 ו-עפ"א 62764-01-25

מיום 26.2.2025 שניתן על ידי השופט העמית ז' אריאלי

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט ז' אריאלי) ב-עפ"א 81191-01-25 ו-עפ"א 62764-01-25 מיום 26.2.2025, בגדרו נדחה ערעור המבקש, והתקבל ערעור המשיבה, על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה (השופט העמית י' רטנר) ב-ח"נ 16488-09-24 מיום 22.12.2024.

2. על פי כתב האישום, ביום 29.7.2024 המבקש החנה את רכבו באופן שיש בו משום הפרעה לתנועה. משכך, יוחסה לו עבירה לפי סעיף 6(ב1) לחוק עזר לחיפה (העמדת רכב וחנייתו), התשמ"ה-1985, והוטל עליו קנס בסך 250 ש"ח.

המבקש הודה בעובדות כתב האישום, הורשע בעבירה שיוחסה לו והוטל עליו קנס מופחת בסך 125 ש"ח. זאת, תוך התחשבות בגילו ובטענתו כי החנה את רכבו שלא כדין לשם הצטיידות במזון, בשים לב למתיחות הביטחונית באותה עת. על פסק דין זה הוגשו שני ערעורים - ערעור המבקש על הכרעת הדין וערעור המשיבה על גובה הקנס הכספי. 3. בית המשפט המחוזי דחה את טענת המבקש כי הודה במיוחס לו על מנת לחסוך בזמן ושיש לזכותו. הודגש כי חזרה מהודיה תהיה ברשות בית המשפט ומנימוקים מיוחדים שיירשמו, בעוד שבמקרה דנן אין בנמצא נימוקים שכאלו. מנגד התקבל ערעור המשיבה, כך שגובה הקנס שהוטל על המבקש יהא 250 ש"ח.

4. בבקשה שלפניי, נטען כי בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש על סמך "הודאתו" שלא ניתנה, לדבריו, בבית המשפט לעניינים מקומיים. זאת, ללא דיון לגופו של עניין. באשר לכך, המבקש טוען כי הודאתו ביחס למיקום החניה אינה עולה כדי הודאה בביצוע מעשה העבירה, ואף כי התקיימו נסיבות מיוחדות הדרושות לפי סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חסד"פ), המצדיקות את הפחתת הקנס.

5. דין הבקשה להידחות. רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים שבהם עולה חשש כי נגרם למבקש עיוות דין או אי-צדק מהותי (רע"פ 62352-02-25 דדון נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (26.2.2025)). עניינו של המבקש אינו נמנה עם מקרים חריגים אלו.

אף את טענות המבקש בדבר קיום הנסיבות החריגות המצדיקות את חזרתו מההודיה ואת הפחתת הקנס הכספי - איני מוצא לקבל. בקשת חזרה מהודיה שהוגשה לאחר שניתן גזר דין תתקבל במקרים נדירים בלבד, בהם עולה חשש ממשי כי הנאשם הודה בניגוד לרצונו החופשי, או מבלי שהוא מבין את משמעות הודייתו (רע"פ 4141/24 שמש נ' עיריית טבריה, פסקה 5 (21.5.2024)). כפי שעולה מפסק דינו של בית המשפט המחוזי, ומפרוטוקול הדיון בבית המשפט לעניינים מקומיים - לא זה המקרה שלפניי. בהתחשב במכלול נסיבות המקרה אף לא התקיימו בעניינו של המבקש נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתת קנס, כדרוש בסעיף 230 לחסד"פ.

6. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י' אדר תשפ"ה (10 מרץ 2025).